

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 8245/2021
23.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Јованић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Основни суд у Сенти, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Суботици, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 161/19 од 23.06.2020. године, у седници одржаној дана 23.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 161/19 од 23.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 161/19 од 23.06.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици П 514/19 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобођење од плаћања судске таксе.

Решењем Основног суда у Суботици П 514/19 од 30.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца за доношење допунског решења. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка за састав поднеска од 23.05.2019. године у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж 161/19 од 23.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Суботици П 514/19 од 16.05.2019. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Суботици П 514/19 од 30.05.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правноснажним решењем одбачена је тужба у овој правној ствари. Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови донели одлуку применим одговарајућих одредаба материјалног права, јер се право на утврђење извршности одлуке може остварити само на начин предвиђен одредбом члана 44. став 1. и 2.. Закона о извршењу и обезбеђењу, а на шта упућује и одредба члана 276. став 3. Законика о кривичном поступку. Наиме, реч је о врсти тужбе која има за циљ утврђивање чињенице, а што се не може остварити тужбом ради утврђења извршности пресуде, па је одлука у складу са правним ставом који је изражен кроз раније донете одлуке. Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији у овој правној ствари, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужилац уз ревизију није доставио правноснажне или ревизијске одлуке које би указивале на другачији закључак. Такође, одлука о ослобођењу од плаћања судске таксе и одлука о трошковима поступка, представља чињенично питање сваког конкретног спора, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку . Притом утврђено чињенично стање које се наводима ревизије оспорава не представља разлог за изјављивање посебне ревизије. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужиоца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоца.

На основу изнетог, применим члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 2. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења извршности пресуде поднета је 30.04.2019. године. Вредност предмета спора је 1,00 динар.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић